

Δυστυχώς ἡ προσπάθεια τῶν κ. Παθᾶ καὶ Ρούσου στὴν «**Εὐθεία καὶ τὴν τεθλασμένη**» δὲν ξεπέρασε, στὸ θδυνηρότατο θέμα τῆς δυστυχίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὴ μορφή τῆς φάραξ, ποὺ οὔτε τότε μποροῦσε νὰ πλάσει, οὔτε νὰ χτυπήσει τὸ κακό, οὔτε, ἔστω στὴ γραμμὴ ποὺ ἀκολούθησε, νὰ δημιουργήσει ἀληθινὰ κωμικὲς

καταστάσεις. Τὸ κακό εἶνα πῶς ἐξωθήθηκε ἡ φάραξ ὡς τὸ ἐπὶ σκηνῆς γδύσιμο πρωταγωνιστῆ καὶ πρωταγωνίστριας, ποὺ δείχνει καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ ἐπικράτησε στὴν ἐρμηνεία. Δυσόμακτε ἀληθινά, γιατί ἀπ' τὴν τριάδα Παθᾶ—Ρούσου—'Αργυρόπουλου, δάσιμα θὰ μπορούσε κανεὶς νάχει ἀπαιτήσεις.

Η. ΡΗΓΑΣ